

Recurs educatiu.

Adaptació a lectura fàcil

Teatre musical.

Títol del musical:

Ser persona emociona

ÍNDEX

Sinopsi del teatre musical.

- Escena 1.
Cançó 1.

- Escena 2.
Cançó 2.

- Escena 3.
Cançó 3.

- Escena 4.
Cançó 4.

- Escena 5.
Cançó 5.

- Escena 6.
Cançó 6.

Sinopsi del teatre musical

La sinopsi és un resum
del teatre musical.

El teatre musical tracta
d'un extraterrestre i un robot **acurat**.
L'extraterrestre es diu Kantor
i el robot es diu J-16.

Acurat: és que fa
les coses amb molta
atenció.

Estos 2 personatges
són d'un planeta molt llunyà
que es diu Sèiron.

Els 2 es desplacen al planeta Terra
perquè reben un missatge
d'unes persones humanes.

Ara la seua missió és entendre
què són les emocions.
I això és un gran misteri
fins i tot amb la informació d'ara.

En la història, estos personatges
coneixeran a Clara, Hadiya i Andrei,
que són 3 amics humans.
I els ensenyaran el valor de sentir.
Per exemple, amb experiències.

Les emocions principals
per a comprendre als humans són:

- Por.
- Ràbia.
- Tristesa.
- **Fàstic.**
- Alegria.

Fàstic: és una emoció
que et fa sentir ganes de
vomitar.

Els personatges tindran problemes,
viuran situacions divertides
i descobriran moltes coses.

Kantor i J-16 aprendran
que ser una persona emocional.

I que les emocions:

- Unixen.
- Protegixen.
- Ajuden al fet que les persones
visquen millor i de manera independent.

En la història hi ha diverses cançons.

En les cançons, a vegades,
es canvien l'orde de les paraules.

Això es fa perquè la cançó
sone bé i tinga ritme.

Per això, algunes de les seues frases
poden paréixer rares.

Personatges

Els personatges robots són:

- ROBOT1
- ROBOT2

Els robots parlen amb pauses
i per això, les paraules
estan separades per guions.

Els personatges extraterrestres són:

- ET1
- ET2
- ET3

Hi ha una persona que contarà la història.

Esta persona es diu narrador:

- NARRADOR

Els personatges principals són:

- KANTOR
- J-16
- ANDREI
- CLARA
- HADIYA
- FERRAN

Text teatral.

Escena 1. Un Missatge Interestel·lar

Interestel·lar
significa entre les estrelles.

En el text del narrador
hi ha un espai en blanc.
Ací és on s'ha de posar
el nom del col·legi
que fa l'obra de teatre.

NARRADOR: L'any 2026, un grup d'alumnes
de l'escola _____
va trobar la manera d'enviar
una carta a l'espai exterior.

No sabien si algú llegiria
el seu missatge.
Però per si de cas,
es van presentar i van explicar
com era la vida en la Terra.

El missatge deia:
Benvolguts companys d'univers,
vos escrivim des de la Terra.
Nosaltres som els humans.

NARRADOR: Cada una i cada un de nosaltres
tenim un nom.
Els nostres són
Hadiya, Andrei i Clara.

Cada dia anem a un lloc
que es diu escola.
Allí aprenem moltes coses
i ens relacionem amb
companys i companyes.

Una de les coses
que ens definix com a persones
és que tenim emocions.
A vegades estem contents.
Altres vegades estem tristes.
I altres tenim por.

I vosaltres?
Teniu escoles?
Com vos relacioneu
amb els vostres amics i amigues?
Podeu sentir emocions?

Aquell missatge va arribar
a un planeta molt llunyà
que es diu Sèiron.

NARRADOR: Allí, uns extraterrestres intentaven imaginar com podrien ser les estranyes criatures que els havien enviat aquell missatge.

Serien els humans de color verd?
Quina forma tindrien els seus cossos?
Què era allò de les emocions?

Els extraterrestres estaven plens de curiositat.
I cada un, al costat del seu robot, parlaven sobre el que acabaven de llegir.

ET1: Quin missatge més estrany.
Algú havia sentit parlar de la Terra?

ET2: Jo no.
I mira que he fet viatges interestel·lars!

Viatges interestel·lars significa viatjar entre les estrelles.

Els robots tenen una manera de parlar mecànica.
I fan talls o pauses entre les paraules.

ROBOT1: Pot-ser es trac-ta
d'un pla-ne-ta llu-nyà!

ET3: Per tant, sabeu què?
A mi m'agradaria saber més
d'estos humans.

ROBOT2: Jo po-dri-a lo-ca-lit-zar
el pla-ne-ta Ter-ra.
Vo-leu que ho in-ten-te?

ET1, ET2

i ET3: Sí!

ROBOT2: Bus-cant per l'u-ni-vers.

Robot2 mira cap amunt.

Després cap avall.

També a dreta i esquerra.

Pareix que està buscant alguna cosa.

ROBOT2: Ter-ra lo-ca-lit-za-da.
Im-pri-mint u-bi-ca-ci-ó.

El robot trau un full de paper
i l'agafen els extraterrestres.

- ET1:** Per les estrelles de l'univers!
Això està molt lluny!
Jo allà no vaig.
- ET2:** Ja deia jo
que mai havia estat en la Terra.
La meua nau mai ha arribat tan lluny!
- ET3:** Però jo sí que vull anar.
Vull aprendre tot el que puga
sobre estes criatures tan estranyes.
Prepararé l'equipatge!
Robot, vols vindre amb mi?
- ROBOT2:** D'a-cord. Sem-pre és di-ver-tit
co-néi-xer al-tres cri-a-tu-res.
- NARRADOR:** I així va ser com
un extraterrestre i un robot
del planeta Sèiron van decidir
visitar el planeta Terra.
- Van arribar un dia
com qualsevol altre.
Un dia en què els humans
viven la seua vida.

NARRADOR: Anaven a escola,
parlaven i jugaven.

I com havien dit en la seua carta,
s'emocionaven.

Cançó 1

Ser persona emocionada.

Un planeta blau sura per l'espai.
Ens acull a tots,
dins vivim tu i jo.

Amb:

- Els animals.
- Pedres.
- Minerals.
- Plantes vegetals.

Estem els humans.

Ser persona en un planeta viu.
Ser persona és ser algú que riu.
Ser persona és jugar i imaginar.
Ser persona.
Ser persona emocionada.

A amics estimar, riure o plorar.
Demandar perdó i cantar cançons.

Deixar-se abraçar,
festes celebrar.
Sona tan estrany
i és el que ens fa humans.

Ser persona en un planeta viu.
Ser persona és ser algú que riu.
Ser persona és jugar i imaginar.
Ser persona.
Ser persona emociona.

Ser humà ens fa sentir emocions:
Fàstic, ira, alegria i tristor.
I també alguna vegada por.
És el que sentim els humans.

Fàstic: és una emoció
que et fa sentir ganes de
vomitar.

Ser persona en un planeta viu.
Ser persona és ser algú que riu.
Ser persona és jugar i imaginar.
Ser persona.
Ser persona emociona.

Text teatral.

Escena 2. Primer contacte amb la Terra.

NARRADOR: Un extraterrestre viatger,
de nom Kantor.
I el seu robot, anomenat J-16.
Els dos han arribat a la Terra
un dimarts al matí.

No hi ha dubte que han arribat
a un planeta molt estrany.
Hi ha aigua per tot arreu.
I també algunes coses verdes.
Què deu ser tot allò?

Kantor i J-16 aterren
la seua nau espacial.
Ningú els veu.

Estan molt prop de l'escola.
S'amaguen darrere d'un arbust
per a investigar.
Volen conèixer als humans
que els van enviar el missatge.

L'extraterrestre toca l'arbust
amb un poc de por.

KANTOR: Què serà això?
Potser una d'eixes emocions
de les quals ens van parlar els humans
en el seu missatge?

J-16: Dei-xa'm in-ves-ti-gar-ho!

El robot trau un aparell.
Pareix un mòbil.
I ho col·loca en l'arbust.

J-16: És un ar-bust.
U-na plan-ta que s'a-li-men-ta del sol
i que do-na o-xi-gen.

KANTOR: **Caram**, J-16!
Quin aparell més útil.
I allò què és?

Caram: és una expressió que utilitzem per mostrar sorpresa.

J-16: A-llò és u-na es-co-la.
És el lloc a on
els hu-mans més jó-vens a-pre-nen.

KANTOR: Que curiós!

Apareix una xiqueta
a un costat de l'escenari.
Esta xiqueta és Clara.

Clara camina trista.
A vegades, mira als costats.
Al final, seu sola en una cadira.

KANTOR: Mira, J-16!
Un **exemplar** d'humà!
Ho observem a veure què fa?

Un **exemplar**: és
una mostra
d'alguna cosa.

La xiqueta comença a plorar.

KANTOR: Què fa?
Utilitza el teu aparell!

El robot dirigix el seu aparell digital
cap a Clara.

J-16: No tro-be cap res-pos-ta.
No en-tenc què pas-sa.

Apareixen un xiquet i una xiqueta.
El xiquet es diu Andrei
i la xiqueta es diu Hadiya.

Els dos personatges assenyalen a Clara
i fan gestos i cares de dubte.
No saben què fer
perquè Clara no plore.

ANDREI: Hola, estàs bé?

Clara s'asseca els ulls.

CLARA: Sí.
No és res.
És que.

Clara fa una pausa.

CLARA: És el meu primer dia a l'escola.
I no conec a ningú.

He vingut fa poc
a viure a este poble.
I m'havia sentit
un poc sola i trista.
Necessitava plorar un poc.

HADIYA: Ostres...
Vols saber una cosa?
Jo també vaig vindre a viure
a este poble fa un temps.

I al principi,
em vaig sentir igual que tu.
Em dic Hadiya.

ANDREI: I jo soc Andrei.
I mira, ja no pots dir
que no coneixes a ningú.
Ja ens coneixes a nosaltres.
Vols que t'ensenyem l'escola?

CLARA: Jo em dic Clara.
Encantada de conèixer-vos.
I sí.
M'agradaria molt
que m'ensenyàreu el col·le.

ANDREI: Vinga, anem.
Veuràs quin centre més bonic tenim.

HADIYA: I et presentarem a la resta
de companys i companyes de la classe.

Clara respira
i s'asseca els ulls amb un mocador.

CLARA: **Ai**, ara
em sent molt millor.
Sí, anem.

Ai: al text és una expressió que mostra la tranquil·litat del personatge.

Els xiquets i les xiquetes se'n van.
I el robot dirigix el seu aparell digital
cap a ells.

KANTOR: Què acaba de passar?

J-16: Crec que a-ca-bem de de-tec-tar
u-na de les e-mo-ci-ons
de les quals par-la-ven en el mis-sat-ge.

KANTOR: I quina era?

J-16: La tris-tor.
Ge-ne-rant in-for-me.

El robot trau un document
i l'extraterrestre l'agafa.

KANTOR: La tristesa?
Deixa'm veure.

Cançó 2.

Una gota salada.

Si un dia tens un núvol negre sobre tu,
i no saps què sents,
se t'ha fet a la **gola** un nuc.

Gola: és la part
del cos que està
dins del coll.
Unix la boca amb
l'estómac
i els pulmons.

Deixa-ho eixir,
guardar-ho dins és molt pitjor.
Deixa-ho anar,
veuràs que et trobes molt millor.

Una gota salada naix del teu interior.
Corre per una galta
i deixa anar la tristor.
Una gota salada naix del teu interior.
Corre per una galta
i deixa anar la tristor.

Si vols plorar, no t'hages mai d'averkonyir.
És tan normal que et passa a tu
i em passa a mi.

Pots fer-ho sol,
però és millor acompanyat.
Hi ha menys tristor
si tens algú al teu costat.

Una gota salada **alleuja** el teu dolor.
I una forta abraçada reconforta el teu cor.
Una gota salada **alleuja** el teu dolor.
I una forta abraçada reconforta el teu cor.

Alleuja: significa
que calma o
tranquil·litza.

Plora i riu.

Plora i riu.

Plora i riu.

Plora i riu.

Plora i riu.

Plora i riu.

Plora i riu.

Plora i riu.

Plora un riu de gotes,

gotes d'aigua i sal.

Plora un riu de gotes,

gotes d'aigua i sal.

Plora un riu de gotes,

gotes d'aigua i sal.

Plora un riu de gotes,
gotes d'aigua i sal.

Una gota salada naix del teu interior.

Corre per una galta
i deixa anar la tristor.

Una gota salada naix del teu interior.

Corre per una galta
i deixa anar la tristor.

Text teatral.

Escena 3. Un abús incomprés.

NARRADOR: Kantor i 16-J han tingut un primer contacte amb els humans. I **sembla** que han començat a aprendre alguna cosa sobre eixa cosa tan estranya. Les emocions.

Sembla: significa paréixer.

De moment,
l'única que coneixen és la tristesa.
Com no coneixen cap altra,
no acaben d'entendre
per a què servixen.

NARRADOR: I discutixen entre ells
sobre els avantatges i els inconvenients
de ser humà.
Enmig de la conversa,
tindran l'ocasió d'aprendre alguna cosa
sobre una nova emoció.
Mireu.

KANTOR: Segons el teu informe, J-16,
la tristesa es pot relacionar
amb l'**abatiment**, la pena
i la falta d'alegria.

Abatiment:
és quan una
persona se sent
molt trista i sense
forces.

Quina classe de programador
haurà dissenyat als humans
per a sentir una cosa així?
La veritat és que no entenc
per a què servix la tristesa.

J-16: Es-tic bus-cant al-gun in-for-me
que m'ho ex-pli-que,
pe-rò jo tam-poc ho tro-be.

KANTOR: Si et soc sincer,
et diré que preferisc ser
un alienígena abans que un humà.
Fins i tot et diria que preferisc ser
un robot abans que un humà.

J-16: Sí.
Ser un ro-bot es-tà molt bé.
No t'has de pre-o-cu-par per res.
No-més has d'as-se-gu-rar-te
que no se't des-car-re-ga la ba-te-ri-a.

KANTOR: Mira! Allí van de nou
els xiquets d'abans.

Per cert, quins noms
més estranys tenen.
Andrei, Hadiya i Clara.
No podrien tindre noms normals
com els nostres?

J-16: No hi po-dri-a es-tar més d'a-cord

El robot riu
de manera lenta.

J-16: Ha-ha-ha.

KANTOR: Què fan, ara?
Acostem-nos un poc.

Apareixen d'una banda de l'escenari
Hadiya i Clara.

Les dos porten un suc.

HADIYA: I este és l'últim racó del pati.
Amb això, crec que ja has vist
tot el centre.

Clara termina el recorregut
del seu nou col·le.

CLARA: **Caram**, Hadiya!
Moltes gràcies
per esta visita guiada.

Caram: és una
expressió que
utilitzem per
mostrar sorpresa.

Ara ja sé a on està
cada una de les aules.
I podré moure'm per l'escola
molt millor.

Entra un nou xiquet.
Es diu Ferran.

FERRAN: Mira, la rareta i la nova!

HADIYA: Hola, Ferran.
Així és com vols presentar-te
a una nova companya?
Tu sempre tan educat!

Hadiya parla amb **sarcasme**.

Clara li pregunta a Hadiya.

CLARA: I este qui és?

Sarcasme: és dir una cosa contrària al que es pensa de veritat amb la intenció de criticar.

HADIYA: Este és Ferran.
I no és una persona **acollidora**.
Veritat que no, Ferran?

Acollidora: és una persona que et fa sentir bé.

Quan jo vaig vindre al centre per primera vegada com tu no em va tractar massa bé.
Encara no has après la lliçó?

FERRAN: Veig que et recordes, rareta.
I tu, més val que sàpies qui mana en esta escola.

CLARA: Vaja! No sabia que tu eres el director.

Clara es gira cap a Hadiya i les dos fan un somriure.

FERRAN: Vas de gracioseta?
Per tant, ves amb compte amb mi, novata!

Ferran li lleva el suc a Hadiya.

FERRAN: Ja t'ho he dit.
Ací mane jo.

Ferran es gira i se'n va.
Hadiya està enfadada.

HADIYA: Serà possible?
M'ha llevat el suc!

Clara es recupera de la por.

CLARA: Tenies raó!
És un maleducat!

HADIYA: M'ha fet molta ràbia!

CLARA: Oh! I a mi també!

HADIYA: Acompanya'm.
Li ho direm als mestres.

CLARA: Clar, anem!

Les dos xiquetes
se'n van de l'escenari.

KANTOR: I això què ha sigut?

J-16: No es-tic se-gur
d'ha-ver-ho en-tés bé.
Se-gons l'in-for-me,
les xi-que-tes es-tan sen-tint rà-bi-a.

KANTOR: Ràbia?
A veure! deixa'm eixe informe.

Cançó 3.

Com un volcà.

Tinc un sentiment!
I no sé què fer!
És la ràbia!
L'he de traure amb un crit potent.

Veig algú cruel!
Veig algú plorar!
Sent un nuc dins de la panxa!
He de protestar!

Vaig alçant la veu!
L'alce fort al vent!
Va creixent i dic amb força:
Això no està bé.

Si pegues o ofens,
tractes malament!
Jo respondré ple de ràbia!
I no callaré! No!

La meua emoció
s'acompanya de passió.
Ve de tant en tant
i es fa la **revolució**.

És un huracà, un terratrèmol,
un **tsunami**.
És un llamp i també un tro.
És la ràbia que sent jo.

No tingues por si la sents.
No l'amagues al teu **pit**.
Deixa-la eixir lliurement
i trau tot el que dus dins.

Que sone la teua veu,
que ja no ho soporta més.
I diu: Prou!

Revolució: és un canvi molt gran que fa que les coses siguen diferents a com eren abans.

Tsunami: són onades molt grans que es creen al mar i fan molt de mal a la terra.

Pit: és la part superior del cos humà.

Text teatral.

Escena 4. Alguna cosa fa mala olor.

NARRADOR: Els nostres viatgers interestel·lars,
han pogut veure una altra emoció.

A més de la pena,
ara han conegut la ràbia.
De nou, el modern aparell de J-16
no servix per a entendre
el que senten els humans.

No hi ha dubte que són
criatures molt curioses!
Potser ha arribat el moment
d'acostar-se i preguntar-los
sobre eixes estranyes emocions.

Però què podria passar
si entren en contacte
amb estes jóvens criatures?
Kantor i J-16 no ho tenen
del tot clar.

KANTOR: Et dic que no entenc res
d'estes emocions.
No tenen explicació!

J-16: No sé què dir-te.
Pot-ser les e-mo-ci-ons són un er-ror
en el sis-te-ma o-pe-ra-tiu dels hu-mans.

KANTOR: Crec que ha arribat el moment
de preguntar-los això.
Ens acostem a estos dos **exemplars**
i els preguntem?

Un **exemplar**:
és una mostra
d'alguna cosa.

J-16: A Ha-di-ya i Cla-ra?

KANTOR: Sí!
Potser elles ens poden explicar
què és sentir emocions.

J-16: Pe-rò
I si són pe-ri-llo-ses?
Po-dri-en ro-bar-nos les ba-te-ri-es!

KANTOR: No sigues tan **quadriculat**, home!

Quadriculat: és
quan una
persona és molt
rígida i li costa
fer canvis.

J-16: No puc e-vi-tar-ho.
Soc un ro-bot.

KANTOR: També tens raó!
Jo m'acostaré a parlar amb elles.

A un costat de l'escenari
estan Hadiya, Andrei i Clara.

CLARA: I per tant la mestra em va dir
que havia parlat amb Ferran,
que s'ha disculpat.
I s'ha compromés
a no tornar a comportar-se així
amb nosaltres.

ANDREI: I jo m'alegre.
Allò que va fer no està gens bé!

L'extraterrestre s'acosta als xiquets
però en escoltar a Hadiya
torna a amagar-se.

HADIYA: Eh! Espereu un moment!

CLARA: Què passa, Hadiya?

HADIYA: No ho sentiu?
Què és eixa olor?

L'extraterrestre
es dirigix al robot.

KANTOR: Crec que ens han descobert, J-16.

J-16: **Per tots els xips!**
Es-pe-re que no em ro-ben
les ba-te-ri-es!

**Per tots els
xips!:** és una
expressió per
mostrar sorpresa.

ANDREI: Jo també la note.
No ve d'allà?

Andrei assenyala cap a
l'extraterrestre i el robot.

CLARA: Sí.
Jo també ho note,
ve de per ací.

L'extraterrestre i el robot
es tapen la cara
perquè no els vegem.

Els xiquets se'n van acostant a ells.
Però no arriben al lloc
on estan amagats.

Els xiquets trauen un entrepà
que està envoltat en un tros de tela
darrere d'una caixa.

Andrei es tapa el nas
i Clara olora l'entrepà.

ANDREI: Caram, crec que ho he trobat!

CLARA: Sí! Quina mala olor fa això!

HADIYA: Quant de temps portarà
eixe entrepà ací perdut?

ANDREI: No ho sé, però
per l'olor que fa
diria que és de tonyina.

CLARA: Sí, de tonyina podrida!

HADIYA: En vols un mosset, Andrei?

ANDREI: Però què dius?
Si mossegara això,
em podria convertir en
un extraterrestre com a mínim!

Tots els personatges riuen.

HADIYA: I tu, Clara,
vols provar-ho?

CLARA: Jo? Ni pensar-ho!
Quin **fàstic!**

Caram: és una expressió que utilitzem per mostrar sorpresa.

Fàstic: és una emoció que et fa sentir ganes de vomitar.

ANDREI: El millor serà
que ho tirem a la paperera.

El xiquet i le xiquetes se'n van.

KANTOR: Eh!
Què han volgut dir
amb això de convertir-se
en extraterrestres?

J-16: Ni i-de-a!

KANTOR: I què és això del fàstic
del qual han parlat?

El robot trau el seu aparell
que l'informa de tot.

J-16: De-fi-ni-ti-va-ment
no en-tenc les e-mo-ci-ons.

Cançó 4.

PUAH!

Puah!

Puah!

Puah: és una expressió
que es fa quan alguna
cosa et fa fàstic.

Potser et sorprenga
un aroma **fastigós**.
I et preguntes què fa tanta olor.

Fastigós: significa que
és una cosa difícil de
suportar o desagradable.

Saps que alguna cosa
està podrida i fa fàstic.
I crides:

- Quin fàstic!
- Quin horror!

Veus que per l'aspecte
eixe bocata no està bo.
Només cal fixar-se en el color.
No me'l menjaria ni li'l donaria al meu gos.
No faria això per res del món.

Si fa mala olor,
voldrà dir que no està bo.
Si arrufes el nas,
no serà bo per menjar.

Si et fa **aborronar**,
potser l'hauràs de tirar.
Perquè si és molt fastigós,
és perillós.

Aborronar: és
quan tens els pèls
de la pell en punta
per sentir sorpresa
o espant.

Si fa mala olor,
voldrà dir que no està bo.
Si arrufes el nas,
no serà bo per menjar.

Si et fa aborronar,
potser l'hauràs de tirar.
Perquè si és molt fastigós,
és perillós.

Potser palpes dalt l'armari,
vas buscant un got
i de sobte sents la sensació.
Has tocat alguna cosa,
té el tacte viscós.
I ben ràpid notes l'emoció.
Fàstic.

Un matí tranquil descansas a l'habitació.
T'estires al llit i dius:
Que bo!
Però sents que alguna cosa
avança pel teu coll.

Una aranya! Una aranya! No!

Puah!

Puah!

Puah: és una expressió
que es fa quan alguna
cosa et fa fàstic.

Si fa mala olor,
voldrà dir que no està bo.
Si arrufes el nas,
no serà bo per menjar.

Si et fa aborronar,
potser l'hauràs de tirar.
Perquè si és molt fastigós,
és perillós.

Si fa mala olor,
voldrà dir que no està bo.
Si arrufes el nas,
no serà bo per menjar.

Si et fa aborronar,
potser l'hauràs de tirar.
Perquè si és molt fastigós,
és perillós.

Text teatral.

Escena 5. Primer contacte de Kantor i J-16 amb els humans.

NARRADOR: Quan Kantor volia
acostar-se als nostres jóvens.

NARRADOR: Un entrepà **pudent**
ha aparegut en escena.
I ha impedit que poguera parlar-los.
I preguntar-los sobre les emocions.

Pudent: significa
que fa mala olor.

Però després d'haver vist
la pena, la ràbia i el **fàstic**.
La curiositat i les ganes
d'entendre les emocions
són massa grans.

Fàstic: és una
emoció que et fa
sentir ganes de
vomitar.

Kantor ha decidit que és el moment
d'acostar-se als humans i preguntar-los
què significa sentir emocions.

J-16 li acompanyarà
en este encontre **intergalàctic**.

Intergalàctic: al
text significa que
alguna cosa és
increïble o fora del
normal.

J-16: Es-tàs pre-pa-rat?

KANTOR: Crec que sí!

J-16: Què els di-em?

KANTOR: No sé.
Ens presentem
i els diem d'a on venim, no?
Igual que van fer ells amb el seu missatge.

J-16: Bo-na i-de-a.

El robot assenyala
als 3 xiquets que entren.

J-16: Mi-ra, per a-llà ve-nen.

CLARA: Sort que vam tirar aquell entrepà!
Quina olor!

HADIYA: Sí.

Hadiya no acaba la seua frase.
I crida fort en veure
a l'extraterrestre i al robot.

HADIYA: Sí, perquè allò era
insuporta **aaaahh!**

Aaaahh!: és el
so d'un crit.
Ho fem quan ens
dona por alguna
cosa.

ANDREI: **Caram!** Quina por!
Per un moment vaig pensar
que ens havíem trobat
amb un extraterrestre i un robot.

Caram: és una
expressió que
utilitzem per
mostrar sorpresa.

Qui sou?
I d'on heu tret
eixes disfresses tan xules?

KANTOR: Eh.
Dis.

A kantor li costa parlar.

KANTOR: Disfresses?
El meu nom és Kantor
i no porte cap disfressa!

Hadiya toca al robot.

HADIYA: Mira!
Sembla un robot de veritat!

Sembla: significa
paréixer.

J-16: Ai-xò és per-què soc un ro-bot!

CLARA: Vinga, va!
Deixeu ja la broma.
Sou de la classe de quart B, no?

KANTOR: No!
T'ho he dit.
El meu nom és Kantor.

J-16 i jo venim d'un planeta
que es diu Sèiron.

J-16: Sí.
Vam re-bre el vos-tre mis-sat-ge.
A-quell en què ens di-eu que sou hu-mans,
ve-niu a l'es-co-la i sen-tiu e-mo-ci-ons.

ANDREI: És a dir que realment
veniu de l'espai, no?

KANTOR: Sí.

HADIYA: I tu eres un extraterrestre, no?

KANTOR: Sí.

CLARA: I tu eres un robot, no?

J-16: Sí.

ANDREI: I vaú rebre el nostre missatge, no?

KANTOR: Sí.

HADIYA: I el vaú llegir des d'un altre planeta, no?

J-16: Sí.

CLARA: I heu viatjat per l'espai
per a trobar-vos amb nosaltres, no?

KANTOR: Sí.

Hi ha un silenci de 3 segons.

Després els xiquets i les xiquetes criden fort.

Tots i totes ixen de l'escenari corrent.

KANTOR: Què ha passat ara J-16?

J-16: No es-tic se-gur.

El robot trau el seu informe.

J-16: Crec que ens hem tro-bat
amb u-na no-va e-mo-ci-ó.
En es-te cas crec
que es trac-ta de la por.

KANTOR: La por?
Perquè no sé què serà.
Però vaja, el primer contacte
ha sigut un fracàs!

J-16: Crec que hau-rí-em
d'a-cos-tar-nos de nou
i ex-pli-car-los que vo-lem
fer-los al-gu-nes pre-gun-tes.

KANTOR: Sí.
Anem.
Encara que espere
que no tornen a fugir corrent.

L'extraterrestre i el robot se'n van.

Cançó 5.

La marxa de la por.

Si tu tens por, has de saber
que sentir por és de valents.
La tenim tots, menuts i grans.
La por és allò que ens fa humans.

Si hi ha un perill, és el senyal
que ens mou a córrer o cridar.
A protegir-nos o ajudar
a qui ho està passant fatal.

Hi ha qui en té de la foscor.
I del silenci aterridor.
O dels insectes que hi ha al bosc.
Hi ha qui en té d'estar molt sol.

Si tu tens por, has de saber
que és ben normal, no passa res.

Accepta-la, dona-li lloc
i no tingues por de la por.

Compartix una por
i et sentiràs molt millor.
Perquè totes i tots en tenim.

Marxa amb valor, amiga.
Marxa amb valor, amic.
Dona'm la mà i explica'm
quina por compartim.

Marxa amb valor, amiga.
Marxa amb valor, amic.
Dona'm la mà i explica'm
quina por compartim.

No li tingues por a la por,
que temor en sentim **tothom**.
No li tingues por a la por,
per sentir cal tindre valor.

Tothom: significa
tot el món.

Compartix amb mi esta por,
perquè sentim tu i jo.
Compartix amb mi esta por,
i et sentiràs molt millor.

Text teatral.

Escena 6. Una trobada més amistosa.

El narrador apareix en escena.

NARRADOR: No hi ha dubte que la relació entre:

- Kantor.
- J-16.
- I els nostres amics.

No ha començat amb **bon peu**.

La por d'allò que no coneixen
ha **envaït** Andrei, Hadiya i Clara.
En el fons és una reacció humana.

Quan no coneixem alguna cosa,
a vegades pensem que ens pot
fer mal.

Però què passarà si els jòvens
donen una oportunitat a estes criatures
que han vingut des d'una altra part de l'espai?

NARRADOR: Potser és el moment d'un encontre
més amistós.

Bon peu:
significa el
mateix que dir
de bones
maneres.

Envaït: ací
significa que
varen sentir
molta por.

Entren en l'escenari

Andrei, Hadiya i Clara.

CLARA: **Caram**, espere
que no s'hagen tornat
al seu planeta.

Caram: és una
expressió que
utilitzem per
mostrar sorpresa.

HADIYA: Sí! Tant de bo no estiguen molestos
per la nostra reacció.

ANDREI: La veritat és que em sap mal haver fugit.
Però és que mai havia vist
un extraterrestre!

CLARA: Mireu! Estan allà!

Clara assenyala cap a Kantor i J-16.

KANTOR: Que tornen, J-16.
Crec que ara sí
que els podem preguntar!

J-16: Que bé!
Per fi po-drem
re-sol-dre l'**e-nig-ma**
de les e-mo-ci-ons.

Enigma: és una cosa
difícil d'entendre que
cal desxifrar.

Terrícoles: són els
sers vius que viuen al
planeta Terra.

KANTOR: Hola de nou, **terrícoles**.

CLARA: Hola, perdona.
Però és que abans vàrem sentir por
i hem fugit.

HADIYA: Sí, però en realitat
vos volem conèixer.

ANDREI: Així és.
En realitat estem contents
que vingueu al nostre planeta
després d'haver llegit el missatge.

Ens podeu repetir els vostres noms?

KANTOR: Sí.
Jo soc Kantor.
I ell és J-16.

CLARA: Nosaltres som Clara, Hadiya i Andrei.

J-16: En-can-tats.
Pe-rò Cla-ra,
a-bans has dit que te-ní-eu por.
La por és u-na d'ei-xes co-ses
que en di-eu e-mo-ci-ó?

HADIYA: Sí! Sentim emocions.
Com la por, el **fàstic**,
la ràbia o la pena.

Fàstic: és una
emoció que et fa
sentir ganes de
vomitar.

KANTOR: Però hi ha alguna cosa
que no entenc.
De què vos servix sentir
coses **roïns**?

Roïns: significa
que no són
coses
agradables.

ANDREI: T'ho explicaré.
En el fons, no hi ha emocions **roïns**.

HADIYA: Sí! Sentir pena no està malament.

CLARA: Ni tampoc la ràbia.

ANDREI: Això ens fa humans.

HADIYA: Les emocions ens servixen
per a allunyar-nos d'allò
que ens fa mal.
I acostar-nos al que ens fa bé.

CLARA: Per exemple:
Si estic en una cova fosca
on hi ha coses
que em poden fer mal.

CLARA: La por m'ajuda a anar-me'n d'allà
i a protegir-me.

ANDREI: O si algú m'està molestant
i vull que deixe de fer-ho.
La ràbia m'ajuda
a actuar i posar una solució.

HADIYA: Com quan Ferran
va espentar a Clara.

CLARA: O el fàstic.
Si no poguérem sentir fàstic,
ens hauríem menjat
l'entrepà de tonyina pudenta.
I ens haguera fet mal la panxa.

KANTOR: Ah! Ara crec que comence
a entendre les emocions.

J-16 trau de nou un informe.

J-16: In-for-me com-plet
so-bre les e-mo-ci-ons.

Kantor llig l'informe.

KANTOR: Sí! Just el que pensava.
Les emocions fan
que les persones se senten vives!
No hi ha dubte que ser persona emociona.

J-16: Va-ja.
La ve-ri-tat és que
m'ha a-gra-dat molt fer
es-ta vi-si-ta a la Ter-ra.

KANTOR: Ja ho pots dir!
I a mi també.
M'ha agradat molt conèixer-vos.

CLARA: A nosaltres també
ens ha agradat conèixer-vos!

ANDREI: Sí! Sou el primer extraterrestre
i el primer robot que hem conegut.

HADIYA: I ens ha alegrat molt
que rebéreu el nostre missatge.

KANTOR: Estic notant alguna cosa en la panxa.
No sé ben bé què és.
Però em fa sentir cosquerelles.
Vaja! Mai havia notat una cosa així.

J-16: Jo tam-bé ho sent, Kan-tor.
Crec que es-tem sen-tint u-na e-mo-ci-ó.
Es-tem sen-tint a-le-gri-a.

HADIYA: I això és només el principi!
Veureu que bé
quan vos ensenyem el nostre planeta.

CLARA: Sí! Veniu, que vos ensenyarem
la resta de l'escola.

ANDREI: Per ací! Anem!

NARRADOR: I així va ser com
un extraterrestre i un robot
van decidir visitar el planeta Terra.

Van arribar un dia qualsevol.

Un dia en què els humans
viven la seua vida:

- Parlaven.
- Jugaven.
- Anaven a escola.

NARRADOR: I, com havien dit
en la seua carta,
s'emocionaven.

NARRADOR: Gràcies a eixes emocions varen aprendre 2 **llicions** que mai oblidarien.

Llicions: són coses que aprenem a l'escola o amb experiències de la vida.

Llició número 1:

- Ser persona emocionada.
- Ser persona és viure amb les emocions.
- Totes les emocions són útils i són importants.

Llició número 2:

- Conèixer noves persones i aprendre d'elles ens fa créixer.
- També ens fan connectar amb els altres i sentir una emoció especial.

Esta emoció és la que ens impulsa a avançar i viure de manera completa.

L'alegria.

Cançó 6.

Alegria de colors.

Llegir un conte des del butacó.
Assaborir un bon meló d'alger.
Anar-se'n a la serra d'excursió
o fer esport
em fa sentir tan bé.

Festes d'aniversari celebrar,
escoltar música i poder ballar.
Veure com trau la banya el caragol,
deixar-se acariciar pel raig del sol.

Ser persona emociona,
és cert.
Ser persona ens ompli d'emoció,
i per això cantem.

Com un raig de sol.
El teu somriure és com un raig de sol.
Que alegra el dia
i l'ompli de color.
I que al meu cor dona calor.
Alegria i goig

És el que sent quan veig
que tu estàs prop.
Quan cante, balle i jugue sense por.
Quan tu m'abrades amb amor.
Amb amor.

Passar el dia jugant al jardí,
veure moure la cua al meu gos.
Poder observar l'arc de Sant Martí
és tan genial, és tan meravellós.

Saltar damunt de les ones del mar
que em facen cosquerelles.
I cantar cançons alegres
amb tots els companys i les companyes
de l'innov@cant.

Ser persona emociona,
és cert.
Ser persona ens ompli d'emoció,
i per això cantem.

Com un raig de sol.
El teu somriure és com un raig de sol.
Que alegra el dia i l'ompli de color.
Alegria i goig.

És el que sent quan veig
que tu estàs prop.
Quan cante, balle i jugue sense por.
Quan tu m'abrades amb amor.
Amb amor.

FI DE L'OBRA

